

Åbent brev til Forsvarsudvalget.

Forsvaret burde vel afspejle befolkningen.

Derfor bør det vel også være underordnet om man vælger at bosætte sig i Øst- eller Vestdanmark. Det er imidlertid ikke den opfattelse man får hvis man kigger på Forsvarets, og i særdeleshed Hærens forventelige fremtidige organisation.

I forbindelse med forsvarsforliget, blev der lavet en anbefaling til ny struktur fra Forsvarschefen til ministeriet. Anbefalingen, som kan findes på Forsvarsministeriets hjemmeside, er udgangspunktet for mine betragtninger.

Forsvaret, som alle andre i Danmark, skal spare. Det bliver gjort ved mange forskellige tiltag, nogle af dem mere populære end andre. En måde man har valgt at skære, er ved lukning af kaserner. Man kan diskutere langt og længe om hvordan og hvorfor de forskellige kaserner skal lukkes, og lige så længe om hvorfor nogle af dem bevares, men det er ikke fokus for denne kronik.

Et andet sted der skal spares, er på lønsummen, og dette gøres ved at fyre medarbejdere. Således har man valgt at fyre en hel del fra især to områder, nemlig Forsvarets Personeltjeneste (FPT) og Forsvarets Materieltjeneste (FMT), begge primært beliggende i København. Desuden har man valgt at skære drastisk ned på Forsvarets Sundhedstjeneste (FSU), som også blandt andet ligger i Københavnsområdet. Derudover skæres der ned på aktiviteterne på Vordingborg kaserne således at der her mistes 100 arbejdspladser, der rykkes til Jylland.

Hovedstaden og Region Sjælland mister tilsammen mange stillinger ved at Forsvaret som helhed drosler ned på aktiviteterne i området. Det er et valg som Forsvaret har gjort efter politikernes direktiver. Man kan være enig eller uenig med dispositionerne, men det er nu engang de beslutninger der er truffet og som vi lever efter.

En tredje konsekvens af forsvarsforliget er, at Hæren har valgt en ny tilgang til uddannelse og udvikling, der betyder at man samles i fem videncentre for at kunne effektivisere. Det er sikkert udmærket og tankerne om bedre muligheder for stordriftsøkonomi skal da heller ikke anfægtes i denne kronik. Hvad der for mig og mine kollegaer, javel, de fleste af os fra den østlige side af Storebælt, er uforståeligt, er hvorfor man muligvis vælger at lægge alle disse centre i Jylland. Endvidere at man vælger at lægge ikke mindre end tre af disse centre i Vestjylland.

De tre centre der skal lægges i Vestjylland, drejer sig om Kampcentret i Oksbøl, Hærens Internationale Center i Varde, samt Specialcentret, også i Varde. De sidste to centre, Kampstøttecenter og Logistikcenter skal formentlig befinde sig i Skive og Ålborg.

Kampcentret baseres på en eksisterende struktur, nemlig Hærens Kampskole, som har ligget i Oksbøl i mange år. Da det ligger i det største øvelsesområde i Danmark, giver det god mening. Kampcentret skal lægges sammen med 2. Brigade, der til daglig ligger i Slagelse på Antvorskov kaserne. Man kan forvente at brigaden kommer til at flytte til Oksbøl, for at kunne drage nytte af stordrift, samt sikre at centeret bliver en samlet enhed.

09 April 2013

Åbent brev til Forsvarsudvalget.

Hærens Internationale center skal opbygges fra bunden med en kerne fra 1. Brigade. Det kan vel forventes at denne brigade flyttes fra Haderslev kaserne og til Varde for at udnytte de før omtalte stordriftsfordele.

Specialcentret skal laves med udgangspunkt i 3. Afdeling fra Danmarks Artilleriregiment, og det kan vel forventes at staben fra dette regiment, samt de resterende dele af 1. Brigade samles heri, igen under henvisning til stordriftsforholdene.

Indtil videre giver det mening, i hvert fald indtil man begynder at kigge på stillingsrokaderne der skal til for at få puslespillet til at gå op, samt de muligheder der bliver fjernet for en fornuftig fremtid som soldat i Østdanmark.

En officersfamilie er ikke hvad den plejede at være. For ikke så længe siden, var det forventet, at man som officer skulle kunne rykke rundt i hele landet efter de stillinger, som Forsvaret mente man skulle bestride. Dengang var det ofte officererne der var lønførende i hjemmet, og der var derfor mening med at familien fulgte med. Jeg har flere gange hørt udtrykket "Det at være officer er ikke et job, men et kald." Der var vist engang at man sagde det samme om politimænd, sygeplejersker og læger.

Det forholder sig ikke sådan længere. En officer er ikke nødvendigvis lønførende, og det er lige så ofte ægtefællens indkomst og arbejdsmuligheder, der bestemmer den geografiske placering af familien. I særdeleshed er der en mindre og mindre forståelse blandt ægtefællerne om, hvorfor det skal være Forsvaret der er definerende for, hvor familien skal bosætte sig. Og det er vel rimeligt.

Som medlem i en børnefamilie er det ikke særligt attraktivt at skulle flytte fra sit netværk til den anden ende af landet. Da tjenesten som soldat kræver at man er væk på øvelser, uddannelse og i særdeleshed på missioner af seks måneder á gangen, er det de færreste der frivilligt smider det sociale netværk på porten. Vores ægtefæller er ikke hjemmegående, og det betyder at familien i "græsenke" perioderne, trækker meget store vekslers på både det sociale, som det familiære netværk. Det er unægtelig svært at gøre hvis man er flyttet væk fra netværket.

Som konsekvens af dette, satte Forsvaret selv en politik i gang ved forrige forlig, at der skulle sikres en vis geografisk stabilitet for de ansatte. I særdeleshed, skulle man kunne komme på midlertidig tjeneste, hvis det virkelig var et krav at man skulle arbejde i den anden del af landet. Jeg tror at denne ordning gav ro i mange familier, det gjorde den i hvert fald i min egen. Forsvaret har ikke meldt ud at denne ordning skal stoppes, men er i gang med at stoppe for de midlertidige tjenesteforløb. Det betyder vel så, at man skal kunne forrette al sin tjeneste i hele sit tjenesteforløb i umiddelbar, altså mindre end 90 minutters kørsel, nærhed af sin bopæl.

Det lader ikke til at være en del af overvejelserne. I hvert fald ikke hvis man er en af de mere end to millioner mennesker der bor på Sjælland.

Som et tjenesteforløb for en ny officer er i dag, vil det typisk betyde at de vil have tre års uddannelse i København på Hærens Officerskole, og derefter mindst 4-10 år ved et regiment. For dem der får tjeneste på Sjælland, betyder det et af de to kamptropegimenter, nemlig Livgarden og Gardehussarregimentet, samt et logistikelement på Vordingborg kaserne. Hvis de derefter ønsker at fortsætte i Hæren, som mere end premiereløjtnant, skal de på skole igen i København. For dem der bor på Sjælland, er der herefter få steder

Åbent brev til Forsvarsudvalget.

hvor en officer herefter kan arbejde med sagsbehandling og stabstjeneste. Lige nu er 2 Brigade den eneste reelle mulighed.

Når specialecentre bliver oprettet, og de ændringer som omhandler 2 Brigade er implementeret, har man samlet alle uddannelses og udviklingsstillinger i Jylland. En konsekvens er at der fjernes 60 stillinger fra Slagelse kaserne, og disse flyttes til Vestjylland. Dette er vel at mærke stillinger, med soldater der har den erfaring, som det kræves for at arbejde på brigadeniveau. Typisk for langt de fleste af disse soldater, er at de er bosiddende på Sjælland, og at de har alderen til at have stiftet familie. Og det er her billedet begynder at krakelere.

På kort sigt, kan disse stillinger forventeligt ikke umiddelbart besættes. Dem der sidder i stillingerne nu, er ikke nødvendigvis villige til, eller har mulighed for, at flytte med. I forvejen er det svært at besætte stillingerne indenfor militære vidensstillinger i Vestjylland. 3. Afdeling, som skal være kernen i et af de nye centre, mangler omkring 50% af medarbejderne.

På langt sigt er det nok tvivlsomt, om man kan besætte disse yderligere mange vidensstillinger i Vestjylland. De nuværende eksperter flytter ikke med eller finder anden beskæftigelse, og de er ingen i området til at tage stillingerne. At forvente at nye officerer, der blandt andet skal rekrutteres fra universiteterne i form af bachelorer og kandidater, og som skal forrette tjeneste på Sjælland i op til 10 år inden, flytter glade til Vestjylland med deres familier, er nok en forkert analyse. At tro at det styrker Forsvaret som helhed at forlade Sjælland med nærmest hele Hæren, er nok også en forkert analyse.

Som med alting andet, skal der være balance.

Hvis 2. Brigade skal rykke til Oksbøl, og det kan der sagtens være meget fornuft i det, så mener jeg at det er pinedød nødvendigt at der lægges noget andet på Sjælland, der kan varetage det samme behov, som brigaden nu opfylder. Det kunne sagtens være et af de nye centre, for eksempel Specialcentret. Det vil skabe en god sammenhæng til universitetsmiljøet i København, og sikre at Hæren også har en solid tilstedeværelse i Østdanmark.

Om dette brev unødvendigt tager sorger på forskud eller er den skræmmende konsekvens af et forsvarsforlig vil kun fremtiden vise. Spørgsmålet er om vi stadig skal have "Forsvaret", eller om vi er i gang med at lave et "Jyske Forsvar".

På mine kollegaers vegne,

Jesper Filtenborg Larsen

Kaptajn